

kom palæstinensiske ofre, kom der ikke noget telegram fra den danske regering.

Der er ikke noget diplomatisk fortilfælde, så vidt jeg ved, for at man sender telegrammer til den palæstinensiske autoritet. Det er en stat-til-stat-tilkendegivelse, og den palæstinensiske stat eksisterer ikke. Og der må jeg jo så følge spille-reglerne.

Men vi gjorde det, at vi straks efter gengældelsesreaktionerne over for Palæstina bad den palæstinensiske repræsentant i Danmark komme over i Udenrigsministeriet. Jeg kunne desværre ikke tale med ham, fordi jeg var til OSCE-møde i Rumænien på det tidspunkt. Men han blev modtaget i ministeriet, hvor vi naturligvis også udtrykte vores beklagelse over ofrene over for ham og bad ham om at viderebringe dem. Det var altså en mundtlig demarche.

I marginen af rådsmødet, som vi havde her forleden dag, havde jeg samtaler både med hr. Shimon Peres og med Nabil Shaath og fik lejlighed til at udtrykke deltagelse over for begge med de efter min mening totalt meningsløse ofre. Der *må* komme en fred gennem forhandling dernede.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg takker for svaret, og jeg vil godt starte med at understrege, at når det glædede mig, at den nye udenrigsminister snakkede om at gå på to ben, så er det jo netop, fordi jeg er fuldstændig enig i den kritik, der har været af den tidligere regering for at være alt for pro-israelsk og kun reelt med ord en gang imellem give lidt støtte til den palæstinensiske sag.

Så jeg er sådan set glad for, hvis vi kunne komme frem til den situation, hvor der faktisk blev gået på to ben. Og derfor synes jeg måske også, at udenrigsministerens argument er lidt svagt. Nu får vi så her i dag at vide, at man har kaldt palæstinensiske repræsentanter til Udenrigsministeriet, men i den brede offentlighed, både i Danmark og i verden, virker det jo på den måde, at man har gjort betydelig mere ud af israelske ofre end af palæstinensiske ofre. Man har sendt et politisk signal.

Og der må man jo konstatere, at det spørgsmål, jeg har stillet, jo allerede er blevet overhalet af udviklingen, for den sags skyld allerede er blevet uaktuelt med de ofre, jeg nævner, for siden har der været mange nye ofre på palæstinensisk side. Forleden dag var der to børn på 13 år og 3 år, der blev dræbt, en nat der var det fire civile, der blev dræbt osv.; det summer sig op.

Så er der ikke behov for, at vi får en klar og offentlig melding fra den danske regering i forhold til de palæstinensiske ofre, som bliver forstået i Danmark og ude i verden på samme måde som det brev, som udenrigsministeren i øvrigt helt korrekt – jeg støtter den kondolence – sendte til den israelske udenrigsminister?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg har fuld forståelse for hr. Søren Søndergaards bemærkninger, der falder her, og jeg er meget glad for hr. Søren Søndergaards tilslutning til den mellemøstpolitik, vi har lagt, og som vil gå på to ben.

Det, jeg forstår, er, at hr. Søren Søndergaard ikke synes, at begge ben går lige godt endnu. Det er klart, at når en mellemøstpolitik skal rettes op – og det er jeg så glad for at vi er enige om – kan nogle synes, at vægten bliver lagt for meget på det ben, der skal rettes op på, for at man kan gå på to ben.

Men jeg kan forsikre hr. Søren Søndergaard om, at jeg i den samtale, jeg havde med den israelske udenrigsminister forleden dag, altså på to-mandshånd, og hvor jeg derefter havde en samtale med den palæstinensiske udenrigsminister på to-mandshånd, gjorde det meget klart, at gengældelsesangrebene er ikke vejen til fred, for så bliver det ved og ved og ved. Det er kun igennem at sige: Nu stopper vi altså festen, nu går vi i gang med forhandlinger, at der overhovedet er håb om, at der kommer en fred.

Det samme har jeg jo selvfølgelig givet udtryk for over for den palæstinensiske repræsentant, altså udenrigsministeren, der var til møde med mig bagefter i Bruxelles, at det heller ikke kan nytte noget, at de ikke gør deres yderste på den palæstinensiske side for at få stoppet terroraktionerne. Min opfattelse efter samtalerne er: Palæstinenserne kan gøre mere, end de har gjort. Israelerne kan og bør gå til forhandlingsbordet, uanset deres argumenter. Det er min opfattelse af situationen dernede. Israelerne *kan* gå til forhandlingsbordet og bør gøre det, og palæstinenserne *kan* forhindre mere terror, end de gør.

Kl. 15.45

Søren Søndergaard (EL):

Til udenrigsministerens orientering vil jeg bare sige, at når vi i Enhedslisten støtter, at man skal gå på to ben, så indebærer det, når der sker mord på uskyldige civile, at man fordømmer det, uanset i hvilken lejr det foregår, uanset